

Den mest udviklede del af verden må åbne markedet, øge bistanden og nedsætte gælden og tage ansvaret for at mindske fattigdomsproblemerne i den tredje verden. Vi må via teknologi-overførsel sikre, at udviklingen kommer i gang i den tredje verden til gavn for de brede folkeslag.

Samtidig må de udviklede lande gå foran for at afkoble økonomisk vækst og stigende miljøbelastning. Til gengæld må udviklingslandene så også acceptere, at samarbejdet om frihandel i WTO bliver suppleret med hensyn til miljø, arbejdstagerrettigheder, bæredygtig udvikling og fornuftig regeringsførelse.

Det besluttede vi også i Folketinget sidste år som vores strategi, og jeg håber meget, at regeringen i denne debat vil bekræfte, at det fortsat er vores vision.

Desværre er forberedelserne til verdensstopmødet præget af roderi og uklarhed. Danmark får med sit formandskab et særskilt ansvar, som jeg håber at man vil gå i gang med omgående at løfte, for det haster.

Derfor er det af helt central betydning for Folketinget, at vi her i dag helt konkret får afklaret følgende spørgsmål: Erkender regeringen, at situationen er kritisk? Hvad har man hidtil gjort for at ændre denne udvikling? Og vigtigst af alt: Hvad agter regeringen her og nu at gøre for at forhindre en fiasko i Johannesburg?

Indadtil er der brug for, at regeringen revurderer sin nedskæring af ulandsbistanden, sin Øststøttenedskæring og sin nationale bæredygtighedsstrategi. Og udadtil må regeringen omgående tage kontakt til en række af de toneangivende aktører i andre verdensdele, først og fremmest – og jeg ved, det er på vej – til den sydafrikanske ledelse, som bliver afgørende for, at vi kan få en succes hjem i Johannesburg, og dernæst aktiverer bestræbelserne før forberedelsesmødet i Indonesien.

Helt konkrete forslag til at opnå den bæredygtige aftale i Johannesburg er det, sagen drejer sig om i dag. Vi er spændte på konkrete svar fra regeringen, det er på høje tid, at vi nu kommer i gang med konkrete handlinger og forhandling.

Besvarelse

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Indledningsvis vil jeg gerne slå fast: Regeringen har været særdeles aktiv for at sikre et gunstigt resultat af verdensstopmødet om bæredygtig ud-

vikling i Johannesburg i september – også i forhold til ideen om en global aftale.

Regeringen har som udgangspunkt for sit arbejde haft den vedtagelse, som Folketinget besluttede den 29. maj sidste år, vedtagelse nr. V 127, og som blev vedtaget med et bredt flertal i Folketinget.

Den tidligere regering var bekymret over den træge forberedelsesproces i forbindelse med topmødet, og det var vel baggrunden for, at konceptet om den globale aftale blev lanceret. Jeg vil gerne sige, at den nye regerings bekymring absolut ikke var mindre, da vi tiltrådte.

Regeringen er derfor straks fra sin tiltræden gået i dialog med andre regeringer, med Europa-Kommissionen, med ngo-miljøet og interesseorganisationerne, ligesom regeringen har formidlet sine synspunkter gennem indlæg i pressen og viderebragt det budskab, at topmødet i Johannesburg skal have et udfald, en global aftale, hvor alle parter yder noget.

Det, regeringen arbejder på, er en global aftale, som på den ene side skal forpligte de rige lande til at give de fattige lande bedre udviklingsmuligheder gennem frihandel og øget udviklingsbistand, og på den anden side forpligter ulandene til at leve op til god regeringsførelse. God regeringsførelse er en helt central forudsætning for bæredygtig udvikling. Det er en helt central forudsætning for at kunne drage nytte af frihandel og øget udviklingsbistand, at en regering fungerer ordentligt og effektivt. Samtidig må vi selvsagt sikre, at øget vækst og fattigdomsbekæmpelse finder sted på en miljømæssigt bæredygtig måde. Støtte til bekæmpelse af terrorisme er en åbenlys del af god regeringsførelse.

Kl. 15.55

Som statsminister rejste jeg spørgsmålet om en global aftale, da vi åbnede Folketinget, det var med i den åbningsredegørelse, som jeg fremlagde på den nye regerings vegne, og siden har jeg taget spørgsmålet op på en række møder med kolleger i andre lande.

Den 5. december havde jeg møde med den britiske premierminister, Tony Blair, hvor vi drøftede emnet. Jeg har haft samtaler med bl.a. præsident Bush, med den spanske premierminister Aznar, med den sydafrikanske præsident Mbeki, og jeg er lige kommet tilbage fra Madrid, hvor jeg har mødt adskillige ledere fra Central- og Latinamerika, og hvor jeg også har ført sagen frem.